

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/127/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112222639
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Angela Čechová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7112222639.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu BL Y. debt s.r.o., G., I. XX, zast. AK SOUKENÍK - ŠTRPKA s.r.o., Bratislava, Šoltésovej 14, proti žalovanému I. I., bytom H., G. 6, o zaplatenie XXX,XX € s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 17C 78/2013-55 z 27.1.2014 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa uznesením pripustil vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa E., K., I. XX, do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobca návrhom na začatie konania z 18.8.2012 sa domáha od žalovaného zaplatenia žalovanej sumy na základe zmlúv o pripojení uzavretých s jeho právnym predchodcom, že po začatí konania dňa 27.9.2013 oznámil súdu vstup do konania na strane žalovaného ako vedľajšieho účastníka L. na Q. Q. N. E., so sídlom K., I. XX, právne zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, ktorý zároveň v podaní namietal neprijateľné zmluvné podmienky, nekalé praktiky a vzniesol aj námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku. Žalobca v písomnom podaní z 23.10.2013 namietal vstup vedľajšieho účastníka do konania, poukazujúc na dôvodovú správu k zák. č. 384/2008 Z.z. a ust. § 25 ods. 1, § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa i rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo 188/2012 z 5.2.2013. Zastával názor, že VÚ môže vstupovať do konaní, v ktorých sa spotrebiteľ domáha ochrany práva spotrebiteľov na strane žalobcu a má sa jednať o konania týkajúce sa ochrany práv spotrebiteľov a nie individuálneho prípadu ochrany práv jedného spotrebiteľa ako je tomu v danom konaní. Ďalej poukázal na rozsudok ESD v spojených veciach C - 240/98, C 244/98, v ktorom súd konštatoval, že sudca všeobecného súdu je povinný ex offa prihliadať na nečestné zmluvné podmienky spotrebiteľských zmlúv, čo zabezpečuje, že spotrebiteľ bude mať účinné právne prostriedky na ochranu svojich práv. Aj z právnych predpisov Slovenskej republiky vyplýva, že súd je povinný ex offa prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky, preto vyjadrenie vedľajšieho účastníka nie je potrebné pre rozhodnutie súdu a ani jeho úkony nie sú potrebné pre účelné uplatňovanie alebo bránenie práva v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. Námietku žalobcu proti vstupu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do konania súd posudzoval podľa § 93 ods. 1,2 a 3 O.s.p., tiež podľa § 25 ods. 1 zák. č. 250/2007 a § 52 ods. 1,3 a 4 OZ a konštatoval, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo zmluvy o pripojení, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou a že v súlade s cit. ust. § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri žalobcovi alebo žalovanému zúčastniť na konaní aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom pôjde napr. aj o Združenia na ochranu spotrebiteľov zriadené podľa zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Vstup takého združenia má za cieľ zabezpečiť širšiu ochranu osobám, ktoré môžu byť v znevýhodnenom postavení, napr. spotrebiteľa. Konštatoval, že v danej veci v zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. vyzval žalovaného, aby sa v určenej lehote vyjadril, či súhlasí so vstupom VÚ do konania s tým, že pokiaľ sa v stanovenej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že proti vstupu nemá námietky, že žalovaný svoj nesúhlas so vstupom VÚ do konania nevyjadril. Na základe toho uzavrel, že v danom prípade Združenie vstúpilo do konania ako vedľajší

účastník na strane žalovaného na ochranu práv žalovaného ako spotrebiteľa v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p. a teda že jeho vstup je na podporu záujmov žalovaného, preto vstup Združenia ako vedľajšieho účastníka pristúpil. K námietkam žalobcu dodal, že článok 47 Ústavy SR priznáva každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, teda aj vedľajšiemu účastníkovi, že ten nie je vylúčený z voľby akým si toto základné právo uplatní, ale musí počítat s tým, že aj vo vzťahu k nemu bude súd v prípade úspechu žalovaného v konaní skúmať, či trovy konania boli účelne vynaložené a či je dôvod na priznanie náhrady trov konania.

Uznesenie napadol včas podaným odvolaním žalobca, ktoré odôvodnil odvolacím dôvodom podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. Uviedol, že podstatnou podmienkou vstupu VÚ, na ktorého sa vzťahujú ust. § 93 ods. 1 a 2 O.s.p. je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. V tejto súvislosti si dovoľil poukázať na uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo 188/2012, z ktorého v ďalšej časti odvolania citoval. Konštatoval, že účel procesnej pomoci VÚ hlavnému účastníkovi môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s takým vstupom súhlasí. Ďalej uviedol, že pokiaľ súd vyžadoval vyjadrenie žalovaného k vstupu VÚ na jeho stranu v zmysle § 101 ods. 3 O.s.p., uvedený postup nie je správny, keďže v danom prípade by nešlo o vyjadrenie sa k postupu alebo vedeniu konania ako to vyplýva z uvedeného zák. ust. Na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov nie je možné teda uplatniť ani domnienku v zmysle § 101 ods. 3 O.s.p., na čo poukázal aj Najvyšší súd už vo vyššie citovanom rozhodnutí. Zdôraznil ďalej, že súd musí mať vždy jasno, či účastník, ktorého chce VÚ podporovať súhlasí s jeho podporou, resp. či nevyjadril nesúhlas. Vyslovil názor, že v prípade vstupu VÚ ide len o hromadný vstup Združení na ochranu spotrebiteľa, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu a tak je potom otázne, či je účelom vstupu do konaní ochrana spotrebiteľa alebo zisk, ktorý vznikne zástupcovi združenia z priznaných trov konania. Na základe toho navrhol zmeniť napadnuté uznesenie tak, že vstup vedľajšieho účastníka do konania sa nepripúšťa a zaviazat vedľajšieho účastníka na náhradu jeho trov, ktorú ďalej vyčíslil.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1,3 O.s.p. a napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p.

Cieľom ust. § 93 ods. 2 O.s.p. (zavedený zák. č. 384/2008 Z.z. účinného od 15.10.2008) je bezpochyby rozšírenie ochrany práv v prípadoch, v ktorých existuje dôležitý verejný záujem. V rámci tohto typu vedľajšieho účastníctva sa hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka (ďalej aj „VÚ“) do konania dáva samotný (príslušný) zákon. Sú to aj prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, predmetom ktorej činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zák. č. 205/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania. Osobitosť jeho postavenia vyplýva z toho, že úkony, ktoré vykonáva, nesmú byť v rozpore so záujmami hlavného účastníka, na ktorého procesnej strane vystupuje. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností - § 93 ods. 4 O.s.p. Z dikcie tohto ustanovenia nemožno jednoznačne odvodiť, že úkon VÚ, s ktorým nesúhlasí hlavný účastník, bude zo strany súdu automaticky zamietnutý. Môže sa totiž stať, že úkon VÚ bude účastníkovi na prospech, čo súd zväží, a to napriek nesúhlasu hlavného účastníka.

Platnej procesnej úprave vedľajšieho účastníctva podľa § 93 ods. 2 O.s.p. v nadväznosti na § 93 ods. 3 a 4 O.s.p. zodpovedá procesný postup súdu, v rámci ktorého súd oznámi účastníkom konania, že určitý subjekt vstúpil do konania ako vedľajší účastník a vyzve ich, aby sa k tomuto vstupu vyjadrili. Vyzvaní účastníci môžu vyjadriť svoje nesúhlasné stanovisko.

V predmetnej veci súd prvého stupňa výzvou z 15.10.2013 vyzval účastníkov, aby sa vyjadrili k vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Žalovaný, ktorému výzva bola doručená 30.10.2013 sa v stanovenej lehote nevyjadril a žalobca so vstupom nesúhlasil, preto súd správne o tejto námietke rozhodoval, a pokiaľ jej nevyhovelo a naopak rozhodol o pripustení vstupu VÚ do konania, je jeho rozhodnutie vecne správne. Súdu prvého stupňa možno vytknúť iba to, že použitie ust. § 101 ods. 3 O.s.p. vo výzve súdu účastníkom neprichádzalo do úvahy, lebo výzva sa svojím obsahom netýkala „postupu a vedenia konania“. Pokiaľ ide o žalovaného, aj keď sa nemohol uplatniť zákonný predpoklad podľa § 101 ods. 3

O.s.p., zo skutočnosti, že žalovaný sa nevyjadril k výzve súdu, bolo možno vyvodiť to, že neodmietol vstup VÚ na jeho strane. Účinné odmietnutie totiž predpokladá oznámenie súdu obsahujúce výslovný prejav účastníka o svojom nesúhlasnom stanovisku. Okrem toho, súd v zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. vzhľadom na obsah žaloby aj sám vyhodnotil (správne), že vstup VÚ v danej veci je na podporu záujmov žalovaného.

Skutočnosti uvedené žalobcom v odvolaní nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého uznesenia, preto rozhodnutie bolo potrebné potvrdiť ako vecne správne.

Rozhodnutie prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.